

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204182
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8517204182.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcov: 1/ I. P., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. XXX, 2/ E. P., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. XXX, obaja právne zastúpení Mgr. Drahoslavom Potočekom, advokátom, AK Čajakova 5, Košice, proti žalovanému: R. M., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. XXX, právne zastúpený JUDr. Justína Lajčáková, advokátka, 1. mája 216/7, Poprad, v konaní o určenie a ochranu vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6C 113/2017-229 zo dňa 13.11.2020 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalobcovia 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v konaní o určenie vlastníckeho práva rozhodol takto:

„I. Súd u r č u j e , že žalobca v 1. rade a žalobkyňa v 2. rade sú vlastníckmi parcely registra KN-C evidovanej na katastrálnej mape pod poradovým číslom XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XX mX a parcely registra KN-C evidovanej na katastrálnej mape pod poradovým číslom XXX/X - záhrady o výmere X m2, obidve vedené na LV. číslo XXXX, kat. úz. B., obec B., okres J. Q., v podiele X/X.

II. Žalobcom v 1. a 2. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie zistil skutkový stav v tomto znení:

„Žalobcom 1/, 2/ bol rozhodnutím E. národného výboru B. zo dňa XX.X.XXXX (č.l. 6) a dohodou o zriadení práva osobného užívania (č.l. 7) pridelený do osobného užívania pozemok v obci B., parcela KN-E č. XXX/X, vo výmere XXX m2, na účely výstavby rodinného domu, garáže a zriadeniu záhradky. H. bola vytvorená geometrickým planom GP č. XXX-XXX-XX dňa XX.XX.XXXX (č.l. 8 - 9). Pri technicko-hospodárskom mapovaní v rokoch XXXX - XXXX došlo k novému zameraniu parciel v teréne, k prečíslovaniu parciel a k novému určaniu ich výmer. Na základe toho bola parcela č. XXX/X prečíslovaná na parcely č. XXX - zastavaná plocha o výmere XXX mX a č. XXX - záhrada o výmere XXX mX na LV č. XXX (č.l. XX). V súčasnosti sú na LV. č. XXX žalobcovia evidovaní ako výluční vlastníci parciel č. XXX/ X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX mX a parc. č. XXX/X - záhrady o výmere XXX mX m.

Podľa výpisu z Listu vlastníctva (ďalej len „LV“) č. žalovaný je vedený ako vlastník parcel registra KN-C evidovaných na katastrálnej mape po parc. č. XXX/X o výmere XX mX - zastavané plochy a nádvoría, parc. č. XXX/X o výmere X mX - záhrady a parc. č. XXX o výmere XXX mX - zastavané plochy a nádvoría. Žalovaný nadobudol vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam vydržaním, potvrdeným rozhodnutím J. katastra J. Q. zo dňa XX.XX.XXXX č. VY XXXX/XX/CH-X (č.i. XX spisu).

Sporné pozemky, novovytvorené parcely č. XXX/X o výmere XX mX a č. XXX/X o výmere X mX boli vytvorené na základe geometrického plánu č. XXX-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX geodeta E. R.. C. X.XX.XXXX podal žalovaný v rámci zostavovania registra obnovenej evidencie pozemkov návrh na potvrdenie vlastníctva vydržaním, spolu s uvedeným geometrickým plánom č. XXX-XXXX a dňa XX.XX.XXXX J. katastra J. Q. vydala rozhodnutie, ktorým potvrdila, že žalovaný nadobudol podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona vlastníctvo v podiele X/X k pozemkom katastrálne územie B., a to k parcelám registra C-KN č. XXX o výmere XXX mX - zastavaná plocha, č. XXX/X o výmere XX mX - zastavaná plocha a č. XXX/X o výmere X mX - záhrada. Následne bolo vlastníctvo k uvedeným parcelám zapísané na LV č. XXXX, pod číslom Vy XXXX/XX/CH-X v prospech vlastníctva žalovaného R. M..

Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C/171/2012 vyplýva, že žalobcovia 1/, 2/ sa už v roku XXXX domáhali určenia vlastníckeho práva k sporným parcelám č. XXX/X a XXX/X. V uvedenom konaní bol prirátaný do konania znalec O.. I. Q., ktorý vypracoval znalecký posudok č. X/XXXX. Podľa záverov tohto posudku priebeh hraníc pozemkov pri technicko-hospodárskom mapovaní medzi parcelami č. KN-C XXX, č. KN-C XXX a parcelou KN-C XXX nezodpovedal ich priebehu zadefinovanému geometrickými plánmi č. XXX-XXX-XX a XXX-XXXX-XX. Pri mapovaní boli účastníkom sporu zamerané užívacie hranice - ploty predzáhradok a neboli rešpektované vlastnícke hranice záväzné podľa uvedených geometrických plánov. G. plán č. XXX-XXXX-XXX-XX zo dňa X.XX.XXXX na zameranie rodinného domu žalovaného súp. č. XXX na pozemku parc. č. C KN XXX (pôvodne p.č. XXX/X) bol vyhotovený v súlade so stavom vtedy platným podľa podkladov KN. Už v tomto GP geodet naznačil, že rodinný dom nie je postavený na hranici pozemku vtedy EN XXX/X, ale že hranica je priemetom odkvapu rodinného domu. Pôvodná parcela EN č. XXX/X podľa GP z r. XXXX je identická s parcelami KN XXX a XXX/X. H. XXX a XXX/X neboli jej súčasťou. Tieto parcely žalovaný nadobudol osvedčením práva o vydržaní. Nadobudnutie vlastníctva žalobcov k parcele C KN č. XXX/X zodpovedá právnomu a skutočnému stavu. H. EN je identická s C KN XXX/X a XXX/X.“

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ CSP, Článku 1 dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, § 130 ods. 1 a § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 70 Zákona č. 162/1995 Z.z..

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade je naliehavý právny záujem na určenie vlastníckeho práva žalobcov, nakoľko na základe znaleckého dokazovania súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobcovia v roku XXXX nadobudli do osobného užívania pozemok, parcelné číslo XXX/X v k.ú. B., ktorý bol reálne v teréne vytýčený a odovzdaný. Po vykonaní technicko-hospodárskeho mapovania došlo k prečíslovaniu pozemkov a za parcelu č. EN XXX/X vznikli parcely B. č. XXX a č. XXX, ktoré boli zapísané na LV č. XXX. Sporné parcely č. XXX/X a č. XXX/X, ktoré boli predmetom konania, boli vytvorené z parcel KN C č. XXX a č. XXX, preto vlastnícky patria žalobcom a žalovaný nedisponoval právnym dôvodom pre vydržanie týchto parcel. Predmetné závery korešponujú s kontrolným znaleckým posudkom č. XX/XXXX O.. T., ktorý preskúmal závery posudkov O.. Q. a O.. R. s tým, že kontrolný znalecký posudok sa stotožnil so závermi znalca R. s poukazom na skutočnosť, že znalecký posudok O.. Q. vychádzal z nesprávneho predpokladu o tom, že lomový bod č. XX predstavujúci roh garáže je vychádzim bodom meračskej priamky a má absolútnu polohu a presnosť. Tento záver bol vyvrátený záverom znalca T. a R., ktorí podrobne identifikovali body č. 26 a 28, v teréne jednoznačne identifikované a vymedzené oplotenie. Námietku žalovaného, ktorá poukazovala na nezrovnalosti vo výmere parcel súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú v zmysle § 70 ods. 2 Katastrálneho zákona, podľa ktorého výmera pozemku nie je hodnoverný a záväzný údaj katastra, pričom znalec T. vysvetlil, že pri tvorbe geometrického plánu z roku XXXX sa plochy nových pozemkov neurčovali priamo meraním v teréne, ale na základe mapového podkladu, ktorý mal nízku rozlišovaciu schopnosť. Takto určené výmery neboli presne porovnateľné s výmerami určenými výpočtom. Z dôvodu odchýlky pri mierke mapy X:XXXX vznikali odchýlky pri výpočte výmer parcel a následne výmery nových parcel registra B. v rámci novej mapy v roku XXXX boli určené presnejším spôsobom výpočtom zo

súradníc lomových bodov, preto vzniknutý rozdiel vo výmere XXmX je v dovolených odchýlkach a nezakladá dôvod na posúvanie hraníc pozemkov.

5. Súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú námietku vydržania vznesenú žalovaným s poukazom na skutočnosť, že neboli splnené predpoklady nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, nakoľko nebolo možné priznať dobromyseľnosť žalovanému, ktorý sporné nehnuteľnosti osvedčoval. Aj z fotografií v spise vyplýva, že parcely žalobcov sú riadne oplotené, oddelené betónovým plotom s kovovým zábradlím a v prednej časti na spornej parcele sa nachádza regulátor plynu žalobcov. Nakoľko nebola preukázaná dobromyseľnosť žalovaného vo vzťahu k užívaniu sporných parciel KNC č. XXX a č. XXX., nebola táto námietka posúdená ako dôvodná.

6. Rovnako súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodnú námietku premlčania vlastníckeho práva, nakoľko vlastnícke právo sa nepremičuje.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie žalovaným, ktorý svoje odvolanie dôvodil skutočnosťou, že záver, ku ktorému dospel súd prvej inštancie nie je správny s poukazom na znalecký posudok č. X/XXXX.. Z uvedeného vyplynulo, že geometrický plán zo dňa XX.XX.XXXX bol vyhotovený v súlade s vtedy platným stavom podľa podkladov KN a iná možnosť nebola ani znalcom pripustená. Tieto skutočnosti súd prvej inštancie nebral do úvahy. Žalovaný poukázal na priebeh meraní, ktoré sa vykonávali v 80.-tych rokoch, ktoré súd nebral do úvahy a uprednostnil znalecký posudok č. XX/XXXX. Predmetom sporu je v podstate výmera odkvapu k rodinnému domu žalovaného a tu nastala znalecká hra geodetov, ktorí využívajú možné a dovolené odchýlky ako to popísal znalec Q. v posudku č. X/XXXX. Rozhodujúcou skutočnosťou je to, že žalobcovia nadobudli výmeru XXXmX, ktorá je aj ich vlastníctvom. Súd nekriticky prevzal závery, ktoré boli v prospech žalobcov. Znalecký posudok O.. R. nie je dôveryhodný, pričom s jeho závermi sa plne nestotožnil ani samotný žalobca.

9. Žalovaný poukázal na to, že z výsledku dokazovania vyplýva, že žalobcovia majú nehnuteľnosť o výmere XXXmX a už v roku XXXX žalobcovia mali vedomosť o svojej majetkovej podstate, pričom už konanie vedené pod sp.zn. 6C 171/2012 sa skončilo v tej istej veci späťvzatím žaloby žalobcov, nakoľko uznali vlastníctvo žalovaného, ktorý mal túto skutočnosť potvrdenú aj rozhodnutím J. katastra v J. Q.. Žalobcovia teda podali žalobu 21 rokov po skutočnosti, kedy sa dozvedeli o tom, že do ich vlastníckeho práva bolo zasiahnuté, preto je ich nárok premlčaný. Z týchto dôvodov žalovaný mal za to, že sú dané odvolacie dôvody, skutočnosti podľa § 265 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, prípadne žalobu zamietol v celom rozsahu a priznal náhradu trov konania v prospech žalovaného.

10. Žalobcovia vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z podaného odvolania vzhľadom na jeho chaotickosť a neprehľadnosť nie je možné zistiť, čoho sa žalovaný domáha. Geometrický plán z roku XXXX, na ktorý žalovaný poukazuje, bol vypracovaný za účelom zamerania rodinného domu a bol vykonaný zjednodušeným spôsobom, kedy sa do geometrického plánu vykonával formálny zákres ako voľný obrázok a vo vzťahu k definovaniu polohy vlastníckej hranice nemá relevanciu. Žalovaný poukazuje na technicko-hospodárske mapovanie, ktoré však nemá oporu v rámci zápisu do Katastra nehnuteľnosti, pričom výmera parcely je hodnoverným a záväzným údajom len ak je určená v digitálnej forme obnovou katastrálneho operátu, pričom týmto spôsobom výmera ich pozemku určená nebola. Žalobcovia riadne nadobudli nehnuteľnosť kúpou od E. B. v roku XXXX a predmetná parcela bola vytvorená ešte geometrickým plánom z roku XXXX. Žalovaný vytvorením geometrického plánu v roku 2003 bez splnenia podmienok vydržania narušil vlastnícke právo žalobcov, pričom správne súd vychádzal zo znaleckých záverov znalca R. a T., ktoré vyvrátili závery znalca Q.. Zároveň poukázali na skutočnosť, že žalobcovia po vydaní rozhodnutia v roku 2003 podali voči tomuto odvolanie, pričom na základe ich odvolania bolo zrušené rozhodnutie správy katastra a vec vrátená na ďalšie konanie a následne z ich strany bola iniciovaná žiadosť o prešetrenie a odstránenie chýb v Katastri nehnuteľnosti. Následne medzi sporovými stranami prebehlo súdny spor ako aj konanie o predbežnom opatrení. Žalovaný nemohol nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, a preto sú jeho odvolacie dôvody irelevantné. Navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť.

11. Žalovaný k vyjadreniu žalobcov podaním zo dňa 15.03.2021 uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcov a súd v dôsledku rozporných tvrdení znalcov dospel k zmätočným zisteniam. Trval na záveroch znalca Q. a poukázal na skutočnosť, že rozpor zápisov z technicko-hospodárskych meraní ako aj rozpor medzi znaleckými posudkami č. X/XXXX a č. XX/XXXX aj vzhľadom na vyššiu výmeru žalobcov je nepochopiteľný a neodôvodnený. Následne namietal závery znaleckých posúdení, z ktorých vychádzal súd prvej inštancie.

12. Žalobcovia vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalovaného zo dňa 04.06.2020 uviedli, že vyjadrenia žalovaného sú tendenčné a snažiac sa hľadať akúkoľvek nezrovnalosť v záveroch znaleckých posudkov, ktoré boli vykonané v počte troch kusov. Zdôraznili skutočnosť, že žalovaný si bez vedomia žalobcov za pomoci členov komisie ROEP zobral časť ich pozemku, čím porušil ich vlastnícke práva. Zdôraznili závery znalcov, podľa ktorých v tom čase vykonané výmery neboli hodnoverným a záväzným údajom, pričom znalec T. tieto skutočnosti dostatočne vysvetlil. Zdôraznili, že technicko-hospodárske mapovanie nebolo záväzným podkladom pre vykonávanie zmien v Katastri nehnuteľnosti, a preto žiadali napadnutý rozsudok potvrdiť v celom rozsahu a priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

14. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

16. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP) .

17. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

18. Namietané pochybenie podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP nebolo v odvolaní konkretizované tým, aké dôkazy neboli vykonané. Bez presnej špecifikácie tejto skutočnosti nemožno dospieť k záveru o porušení práva na spravodlivý proces. Túto odvolacie námietku preto odvolací súd považoval za nedôvodnú.

19. Dokazovanie je časť občianskeho súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc

posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 CSP), nie účastníkov konania. Ak teda súd prvej inštancie odmietol vykonať navrhnuté dôkazy s odôvodnením, uvedeným v rozsudku konal v rámci svojej právomoci.

20. V zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd jednou so všeobecných záruk spravodlivého prejednaní veci pred súdom je zásada „rovnosti zbraní“. Táto zásada zabezpečuje, aby v súdnom konaní mali jeho účastníci rovnaké postavenie. „Rovnosť zbraní“ spočívajúca v rovnakom postavení účastníkov súdneho konania sa prejavuje v procesnoprávnom postavení účastníkov konania, v spôsobe a rozsahu dokazovania a v iných oblastiach spojených so súdnym uplatňovaním práva. Zachovanie „rovnosti zbraní“ z pohľadu spôsobu a rozsahu vykonávaného dokazovania sa týka aj oprávnenia účastníkov konania navrhovať dôkazy. Možnosť navrhovania dôkazov je spojená s princípom dôkazného bremena, ktorého úspešnosť sa v súdnom spore viaže na schopnosť predložiť adekvátne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Výber dôkazných prostriedkov je na vôli účastníka konania, no o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané a ktoré nie, rozhoduje súd podľa svojej voľnej úvahy. Obsahom záruky na spravodlivý súdny proces z pohľadu oprávnenia navrhovať dôkazy je limitovanie tejto voľnej úvahy súdu. Týmto limitom je požiadavka, aby nevykonanie navrhnutých dôkazov alebo vykonanie iných dôkazov nepostavilo účastníka konania do jasne nevýhodnejšej pozície v porovnaní s jeho odporcom v súdnom spore (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Feldbrugge c. Holandsko z roku 1986). V súvislosti s rozhodnutím súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a ktoré nie, to teda znamená, že účastník konania nesmie byť týmto rozhodnutím znevýhodnený oproti druhému účastníkovi. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky nevykonanie účastníkom navrhnutého dôkazu môže byť porušením základného práva na spravodlivé súdne konanie dokonca aj bez priamej spojitosti s porušením zásady „rovnosti zbraní“. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze z 26. januára 2010 sp. zn. III. ÚS 332/09 vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ak tento mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, je porušením práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nakoľko skutkový stav bol pre rozhodnutie vo veci ustálený ako dôvodný.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

22. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu

vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

23. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

24. K jednotlivým odvolacím námietkami odvolací súd uvádza, že samotnou podstatou odvolania žalovaného bola skutočnosť nesprávne vyhodnotenia dôkazov, a to znaleckých posudkov predložených v konaní, kedy existovali rozpory medzi týmito znaleckými posudkami, z ktorých bol jeden v prospech žalovaného. Odvolací súd v zhode s konštatovaním súdu prvej inštancie dospel k záveru, že relevantným podkladom pre vyhodnotenie tejto znaleckej otázky je kontrolný znalecký posudok Ing. T. tak ako to zdôraznil súd prvej inštancie v bode 24, 25, 26 odôvodnenia svojho rozsudku. Z uvedených záverov je jasne a presvedčivo zrejmé, akým spôsobom došlo ku skutočnosti vzniku nových parciel, ktoré boli predmetom tohto konania a nepochybne bolo preukázané, že tieto nehnuteľnosti vznikli z pozemku pôvodne prideleného a odkúpeného žalobcami, preto odvolací v zhode s názorom súdu prvej inštancie považoval predmetný dôkaz za presvedčivé a jasné preukázanie nároku žalobcov z hľadiska posúdenia odborných skutočností.

25. Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.) Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97). (z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 14. 9. 2011, sp. zn. 3 Cdo 204/2009)

26. Z rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva akým spôsobom sa súd vysporiadal s dôkazmi a to znaleckými posudkami, ktoré predkladali odlišné závery. Odvolací súd na toto odôvodnenie poukazuje a s týmito sa plne stotožňuje.

27. Odvolací súd vzhľadom na precíznosť a podrobnosť záverov znalca T. poukazuje na jeho závery, ktorými vysvetlil aj odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa geometrického plánu z roku XXXX, ktorý sa týkal zamerania rodinného domu, pričom tento geometrický plán nemá vzťah k určeniu polohy vlastníckej hranice medzi stranami sporu. Rovnako tak znalec vo svojom znaleckom posudku v odpovedi na otázku č. 5 zodpovedal odbornú otázku, ktorá bola obranou žalovaného v tom, že žalobcovia vlastní výmeru, ktorú nadobudli pri prevode vlastníckeho práva k svojej nehnuteľnosti s tým, že nehnuteľnosti, ktoré nadobudli v teréne mali výmeru vyššiu obsahujúcu tiež sporné nehnuteľnosti.

28. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky nesprávne posúdennej námietky vydržania vlastníckeho práva žalovaným, aj tu sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nedošlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním, nakoľko neboli splnené podmienky vydržania. Je zrejmé, že žalovaný na základe osvedčenia z roku 2003 získal zápis vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, no reálne nebolo preukázané v konaní (a táto dôkazná povinnosť zaťažovala žalovaného) to, že počas plynutia vydržacej doby tieto nehnuteľnosti pokojne užíval. Ako správne zdôraznil súd prvej inštancie v bode 50 svojho odôvodnenia, predmetné nehnuteľnosti sú súčasťou nádvorja žalobcov, pričom pozemok žalovaného je od týchto nehnuteľností oddelený betónovým plotom a stenou rodinného domu a hospodárskej budovy. V spojení so spormi, ktoré strany sporu viedli, či už na úrovni správnych orgánov alebo súdov, je táto skutočnosť jednoznačne preukazujúca skutočnosť, že zo strany žalovaného nedošlo k nerušenému dlhodobému užívaniu

predmetných nehnuteľností, ktoré by mohli viesť k nadobudnutiu, respektíve splneniu podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním.

29. Rovnako tak súd prvej inštancie sa stotožňuje s právnym posúdením námietky premlčania, ktorú vzniesol žalovaný vo vzťahu k priznaniu vlastníckeho práva žalobcom ako to správne uviedol súd prvej inštancie v bode 51 svojho odôvodnenia.

30. Odvolací súd vzhľadom na precíznosť a podrobnosť záverov znalca T. poukazuje na jeho závery, ktorými vysvetlil aj odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa geometrického plánu z roku XXXX, ktorý sa týkal zamerania rodinného domu, pričom tento geometrický plán nemá vzťah k určeniu polohy vlastníckej hranice medzi stranami sporu. Rovnako tak znalec vo svojom znaleckom posudku v odpovedi na otázku č. 5 zodpovedal odbornú otázku, ktorá bola obranou žalovaného v tom, že žalobcovia vlastníka výmeru, ktorú nadobudli pri prevode vlastníckeho práva k svojej nehnuteľnosti s tým, že nehnuteľnosti, ktoré nadobudli v teréne mali výmeru vyššiu obsahujúcu tiež sporné nehnuteľnosti.

31. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné v celom rozsahu.

32. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu". (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite vecí bez významu.

33. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd potvrdil ako vecne správny aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania.

34. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, kedy bola priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania v odvolacom konaní plne úspešným žalobcom 1/ a 2/.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).